

บทที่ ๑

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ ตอนแรกเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ DDS ซึ่งทดสอบทัศนคติของนักเรียนที่ลาออกก่อนจบ และนักเรียนที่ยังเรียนอยู่ที่มีต่อ การศึกษา ครู เพื่อน และนิทานราคา และกิจกรรมในโรงเรียน จำแนกตามเพศ และระดับชั้น (ตารางที่ ๑-๖) ตอนที่สองเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ MCI ซึ่งทดสอบสภาพการปรับตัวของบุคคล คือ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์กับสังคม ความมั่นคงทางอารมณ์ การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน การปรับตัวให้ตรงตามความเป็นจริง สภาพทางอารมณ์ และความเป็นผู้นำ จำแนกตามเพศ และระดับชั้น (ตารางที่ ๗-๑๑)

ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

เมื่อเปรียบเทียบนักเรียนที่ลาออกกับนักเรียนที่เรียนต่อแล้วจะเห็นว่า นักเรียนที่ลาออกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนต่อสามด้าน คือ ทัศนคติที่มีต่อครู การศึกษา และกิจกรรมในโรงเรียน แต่ในด้านทัศนคติคือเพื่อนและนิทานราคา นักเรียนที่เรียนต่อได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ลาออกเพียงเล็กน้อย ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ระหว่างกลุ่มทั้งสองปรากฏเพียงความเดียว คือ ทัศนคติต่อการศึกษา

ตารางที่ ๑   การ เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่อ่านออกกับนักเรียนที่เรียนคัดตาม
แบบทดสอบ DDS

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติรวมข้อ				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
อ่านออก (N= ๕๒)	$\bar{X}$	๒๕.๕๖	๓๓.๕๒	๓๑.๐๐	๓๐.๐๐	๒๕.๕๑
	SD	๕.๗๓	๒.๕๕	๑.๕๕	๒.๑๓	๕.๕๓
เรียนคัด (N= ๕๐)	$\bar{X}$	๒๕.๑๓	๓๖.๒๓	๓๑.๕๒	๕.๕๕	๒๓.๕๕
	SD	๕.๒๐	๓.๕๕	๒.๖๓	๒.๐๒	๕.๐๑
	t	.๗๓	๑.๕๕	.๕๐	.๐๕	๑.๐๕
	P	-	.๐๕	-	๕	-

ตารางที่ ๒   การ เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนข้ามที่อ่านออก กับนักเรียนชั้นที่เรียน
คัดตามแบบทดสอบ DDS

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติรวมข้อ				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
อ่านออก(ชาย N=๒๐)	$\bar{X}$	๒๖.๕๕	๓๓.๕๕	๓๑.๖๖	๓๐.๑๐	๒๖.๒๒
	SD	๕.๖๕	๓.๕๖	๒.๑๕	๓.๕๕	๑๐.๗๕
เรียนคัด(ชาย N=๒๕)	$\bar{X}$	๒๕.๕๖	๓๕.๖๕	๓๑.๐๕	๕.๕๕	๒๓.๑๖
	SD	๕.๑๖	๑.๕๖	๒.๕๖	๑.๕๖	๕.๕๓
	t	.๕๕	๒.๐๕	.๖๓	.๖๕	๑.๕๕
	P	-	.๐๕	-	-	.๐๕

ในการ เปรียบ เที่ยมนักเรียนรายที่ธาดอกไม่นักเรียนชายที่เรียนคือ ปรากฏ จากกลุ่มเรียนคอโคเคแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มธาดอกทุกด้าน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๕ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มคือเพียงด้านเดียวเท่านั้น คือ กลุ่มนักเรียนชายที่เรียนค้อมีทัศนคติต่อการศึกษาคิดว่านักเรียนชายที่ธาดอก ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มธาดอกสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ตามความว่าในการทำนายการธาดอกโดยแบบทดสอบ DDS กลุ่มธาดอกแสดงแนวโน้มที่จะธาดอกจากโรงเรียนมากกว่ากลุ่มนี้ (ตารางที่ ๒)

การ เปรียบ เที่ยมเรื่องเดียวกันนี้สำหรับค้อมนักเรียนหญิงปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเลยทุกด้าน (ตารางที่ ๓)

ทัศนคติที่มีต่อครู การศึกษา และกิจกรรมในโรงเรียนระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามที่ธาดอกและที่เรียนคือ จะต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ .๐๕ และ .๐๕ ความสำคัญ โดยที่กลุ่มธาดอกโคเคแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน นอกจากนั้นการ เปรียบ เที่ยมนักเรียนระหว่างกลุ่มยังแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ อีกด้วย (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๓ การ เปรียบ เที่ยมทัศนคติของนักเรียนหญิงที่ธาดอกกับนักเรียนหญิงที่เรียนคือ
ความแบบทดสอบ DDS

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติที่มีต่อ				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
ธาดอก(หญิงN= ๑๔)	$\bar{X}$	๒๔.๕๓	๑๗.๕๘	๑๑.๓๗	๕.๘๕	๒๑.๓๒
	SD	๕.๐๕	๒.๕๕	๑.๘๓	๑.๘๖	๓.๕๕
เรียนคือ(หญิงN= ๑๗)	$\bar{X}$	๒๕.๕๕	๑๗.๐๖	๑๒.๑๘	๑๐.๑๒	๒๓.๕๑
	SD	๑.๕๑	๓.๗๕	๒.๘๖	๔.๘๒	๖.๗๕
	t	.๕๑	.๕๗	๑.๐๕	.๒๕	.๐๕
	p	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๔ การเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามระหว่างกลุ่มเอา
ออกและกลุ่มเรียนต่อตามแบบทดสอบ DDS

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติที่มีต่อ				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
เอาออก (N= ๑๒)	$\bar{X}$	๓๐.๐๘	๑๘.๖๗	๑๑.๓๓	๑๑.๖๕	๗๑.๑๓
	SD	๕.๓๓	๓.๕๐	๒.๓๕	๒.๕๖	๑๐.๕๕
เรียนต่อ (N= ๑๒)	$\bar{X}$	๒๓.๕๘	๑๕.๐๐	๑๐.๕๘	๕.๕๘	๕๔.๕๘
	SD	๓.๗๘	๓.๕๐	๒.๕๐	๑.๗๖	๑๒.๐๖
	t	๓.๓๘	๒.๕๗	.๗๖	๒.๐๕	๒.๘๐
	p	.๐๐๑	.๐๕	-	.๐๕	.๐๑

ตารางที่ ๕ การเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักเรียนชายที่เรียนต่อและนักเรียนหญิง
ที่เรียนต่อตามแบบทดสอบ DDS

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติที่มีต่อ				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
เรียนต่อ(ชาย N= ๒๕)	$\bar{X}$	๒๕.๕๖	๑๕.๖๔	๑๑.๐๕	๕.๕๕	๖๒.๑๖
	SD	๕.๑๖	๑.๕๓	๒.๕๖	๑.๕๓	๘.๕๗
เรียนต่อ(หญิง N= ๑๗)	$\bar{X}$	๒๕.๕๘	๑๗.๐๖	๑๒.๑๘	๑๐.๑๖	๖๔.๙๘
	SD	๓.๕๑	๓.๗๕	๒.๕๖	๕.๕๖	๖.๗๕
	t	.๗๕	๑.๗๑	๑.๗๕	.๖๓	.๕๐
	p	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักเรียนชายที่อาจอกและนักเรียนหญิงที่อาจอกตามแบบทดสอบ dds

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ทัศนคติที่				
		ครู	การศึกษา	เพื่อน	กิจกรรม	รวม
อาจอก(ชาย N= ๒๐)	$\bar{X}$	๒๖.๖๕	๑๗.๕๕	๑๑.๒๖	๑๐.๑๐	๖๖.๒๖
	SD	๕.๒๘	๓.๕๖	๒.๑๔	๓.๕๕	๑๐.๖๕
อาจอก(หญิง N= ๑๔)	$\bar{X}$	๒๔.๕๗	๑๗.๕๕	๑๑.๓๗	๕.๕๕	๖๐.๓๖
	SD	๕.๐๕	๒.๕๕	๑.๕๐	๑.๕๖	๙.๖๕
	t	๑.๕๐	๑.๐๑	.๑๕	.๕๖	.๕๕
	p	-	-	-	-	-

ในการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่เรียนค้ระหว่างชายและหญิง ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเลย มีค่าเพิ่มเติมที่แสดงแนวโน้มว่าจะต่างกันคือทัศนคติต่อการศึกษา โดยที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงสูงกว่าของนักเรียนชาย (ตารางที่ ๕) แต่เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนชายที่อาจอกกับกลุ่มนักเรียนหญิงที่อาจอก ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น (ตารางที่ ๖)

โดยสรุปนักเรียนที่เรียนค้จะมีทัศนคติต่อการศึกษามากกว่านักเรียนที่อาจอก เฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักเรียนชายจะเห็นความแตกต่างของทัศนคติในค้านนี้้อย่างชัดเจน นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบภายในค้กลุ่มระหว่างเพศ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญไม่ปรากฏ

ตารางที่ ๘   การเปรียบเทียบผลการปรับตัวของนักเรียนกลุ่มนี้ออกกับนักเรียนกลุ่ม
เรียนที่ตามแบบทดสอบ MCI

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ผลการปรับตัว							
		V	PR	SR	ES	C	R	M	L
นี้ออก (N= ๕๒)	$\bar{X}$	๕.๐๐	๑๕.๑๕	๓๒.๖๕	๒๑.๓๘	๑๕.๐๒	๒๖.๕๓	๒๑.๑๕	๑๔.๕๕
	SD	๑.๔๔	๕.๓๖	๑๐.๕๕	๘.๒๕	๕.๓๖	๑๖.๓๖	๖.๕๕	๕.๒๓
เรียนที่ (N= ๕๒)	$\bar{X}$	๕.๐๗	๑๓.๐๒	๒๓.๕๕	๑๕.๑๗	๑๕.๕๐	๒๑.๒๖	๑๔.๑๗	๑๕.๓๕
	SD	๑.๗๒	๕.๒๕	๕.๕๑	๕.๕๒	๑.๖๓	๕.๒๓	๑.๕๕	๒.๕๖
	t	.๑๕	๒.๐๐	๒.๕๒	๑.๕๖	๑.๑๖	.๕๖	๒.๕๑	๒.๕๖
	p	-	.๐๕	.๐๐	-	-	-	.๐๕	.๐๑

เมื่อเปรียบเทียบผลการปรับตัวของนักเรียนที่นี้ออกกับนักเรียนที่เรียนที่ปรากฏ
ว่าทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในด้านความเข้มแข็งสัมพันธภาพและ
ความเป็นผู้นำ ส่วนความเข้มแข็งกับครอบครัวและสภาพทางอารมณ์นั้นจะต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนี้ออกสูงกว่ากลุ่มเรียนที่ทุกด้าน

ตารางที่ ๔ การ เปรียบเทียบสภาพการปรับตัวของนักเรียนชายที่อายอก่อนนักเรียนชาย
ที่เรียนต่อตามแบบทดลอง TGT

กลุ่ม	ค่าสถิติ	สภาพการปรับตัว							
		V	FR	SR	ES	C	R	M	L
อายอก่อน(ชาย $n=32$)	$\bar{X}$	๕.๗๕	๑๔.๑๗	๑๕.๒๖	๒๓.๕๔	๑๖.๕๖	๒๕.๗๕	๒๓.๐๕	๑๕.๐๐
	SD	๒.๐๗	๑๖.๗๕	๖.๕๐	๗.๕๖	๕.๗๖	๗.๕๕	๗.๕๕	๖.๕๕
เรียนต่อ(ชาย $n=๒๕$)	$\bar{X}$	๕.๑๖	๑๕.๒๕	๒๕.๑๖	๑๔.๕๖	๑๕.๕๕	๑๗.๐๕	๑๗.๐๕	๑๖.๒๕
	SD	๑.๕๐	๕.๕๖	๕.๕๕	๕.๕๖	๓.๐๕	๑๕.๗๖	๒.๕๗	๕.๐๕
	t	๒.๕๐	๑.๗๖	๕.๑๐	๑.๕๐	๑.๑๖	๒.๖๖	๓.๕๕	๑.๖๕
	p	.๐๑	-	.๐๐๑	-	-	.๐๑	.๐๐๑	-

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่านักเรียนชายที่อายอก่อนมีสภาพการปรับตัวต่างกับนักเรียนชายที่เรียนต่ออย่างมีนัยสำคัญหาค่าคือ ที่ระดับ .๐๐๑ ในด้านความอึดใจตั้งตัวตั้งคน และสภาพทางอารมณ์ และที่ระดับ .๐๑ ด้านการปรับตัวในทรงงั้นความเป็นจริง นอกจากนี้ความเป็นผู้นำในแนวโน้มน่าจะต่างกัน สำหรับความแตกต่างกันทั้งห้าทุกค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มอายอก่อนจะสูงกว่ากลุ่มเรียนต่อ

ตารางที่ ๙. การเปรียบเทียบสภาพการปรับตัวของนักเรียนหญิงที่ลาออกกับนักเรียนหญิงที่เรียนต่อตามแบบทดสอบ MCI

กลุ่ม	ค่าสถิติ	สภาพการปรับตัว							
		V	FR	SR	ES	C	R	M	L
ลาออก (หญิง N=๑๘)	$\bar{X}$	๕.๑๖	๑๑.๕๓	๓๐.๔๔	๑๔.๔๔	๑๒.๓๕	๑๖.๕๕	๑๔.๔๔	๑๔.๐๕
	SD	๑.๔๖	๕.๖๖	๑๐.๓๒	๔.๘๖	๕.๐๖	๕.๕๖	๕.๔๔	๒.๑๐
เรียนต่อ (หญิง N=๑๗)	$\bar{X}$	๕.๐๐	๑๑.๖๕	๒๕.๕๕	๒๐.๐๖	๑๔.๑๕	๒๑.๕๓	๑๕.๓๖	๑๖.๕๓
	SD	๑.๕๕	๕.๓๖	๘.๓๖	๓.๕๓	๕.๕๕	๑๑.๑๐	๕.๕๖	๒.๕๓
	t	.๕๖	.๑๕	.๑๖๐	๐.๕๖	๑.๕๓	๑.๕๖	๐.๕๓	๑.๕๕
	p	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๑๐ การเปรียบเทียบสภาพการปรับตัวของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามที่ลาออกและที่เรียนต่อตามแบบทดสอบ MCI

กลุ่ม	ค่าสถิติ	สภาพการปรับตัว							
		V	FR	SR	ES	C	R	M	L
ลาออก (N=๑๒)	$\bar{X}$	๕.๒๕	๒๐.๓๕	๓๓.๕๖	๒๕.๖๓	๑๕.๖๓	๓๑.๕๐	๒๕.๕๐	๒๑.๕๖
	SD	๒.๐๑	๖.๕๐	๓.๕๕	๖.๕๕	๖.๕๕	๕.๐๕	๕.๕๕	๕.๑๕
เรียนต่อ (N=๑๒)	$\bar{X}$	๕.๖๓	๑๕.๓๓	๒๖.๑๓	๑๕.๕๓	๑๕.๕๖	๑๕.๕๓	๑๖.๐๐	๑๕.๐๕
	SD	๑.๐๓	๖.๖๐	๖.๑๕	๑.๕๓	๓.๑๐	๕.๑๕	๖.๕๕	๓.๖๖
	t	.๕๕	๒.๐๕	๕.๖๖	๓.๖๖	๑.๕๓	๕.๑๕	๓.๓๐	๒.๑๑
	p	-	.๐๕	.๐๐๑	.๐๑	.๐๕	.๐๐๑	.๐๐๑	.๐๕

ผลการ เปรียบ เปรียบสภาพการ ปรับตัว ระหว่างนัก เรียนหญิงที่ ออกจาก และที่ เปรียบกับ
 ความ การงาน ที่ ๔ ปรากฏว่า ทั้งสอง กลุ่ม ไม่นแตกต่างกัน อย่าง มีนัย สำคัญ อย่างไรก็ตาม คะแนน
 เฉลี่ย การงาน เป็น ผู้ นำ มี แนว โน้ม ว่า จะ ต่าง กัน อย่าง มี นัย สำคัญ โดย ที่ กลุ่ม ออกจาก ได้ คะแนน
 เฉลี่ย สูง กว่า กลุ่ม เปรียบ ต่อ

เมื่อ ศึกษา สภาพการ ปรับตัว ของ นัก เรียน ชาย ชั้น มัธยมศึกษา ปี ที่ สี่ สาม ที่ ออกจาก และ
 ที่ เปรียบ ต่อ ปรากฏว่า ทั้งสอง กลุ่ม แตก ต่าง กัน อย่าง มี นัย สำคัญ ทุก ด้าน (การงาน ที่ ๑๐) ซึ่ง ระบุ
 .๐๐๑ คือ ความ สัมพันธ์ กับ สังคม การ ปรับตัว ใน ตรง กับ ความ เป็น จริง และ สภาพ ทาง อาหาร ณ
 ที่ ระบุ .๐๑ คือ ความ มี แรง พาน อาหาร ณ และ ที่ ระบุ .๐๕ คือ ความ สัมพันธ์ กับ ครอบ ครัว
 การ ปฏิบัติ ความ ระเบียบ มนุษย์ และ ความ เป็น ผู้ นำ โทษ ที่ คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม ออกจาก จะ สูง
 กว่า กลุ่ม เปรียบ ต่อ ทุก ด้าน

การ เปรียบ เปรียบ เฉพาะ นัก เรียน ชาย ชั้น มัธยมศึกษา ปี ที่ ๔ และ ๕ ปรากฏว่า นัก
 เรียน ที่ ออกจาก ได้ คะแนน เฉลี่ย สูง กว่า นัก เรียน ที่ เปรียบ ต่อ อย่าง มี นัย สำคัญ ใน ด้าน ความ สัมพันธ์
 กับ สังคม ความ มี แรง พาน อาหาร ณ และ สภาพ ทาง อาหาร ณ ที่ ระบุ .๐๑ ส่วน ความ สัมพันธ์ กับ
 ครอบ ครัว และ แนว โน้ม ว่า จะ แตก ต่าง กัน โดย ที่ คะแนน เฉลี่ย ของ กลุ่ม ออกจาก สูง กว่า กลุ่ม เปรียบ
 ต่อ (การงาน ที่ ๑๑)

การงาน ที่ ๑๑ การ เปรียบ เปรียบ สภาพการ ปรับตัว ของ นัก เรียน ชาย ชั้น มัธยมศึกษา ปี ที่ สี่ และ ผู้
 ที่ ออกจาก และ ที่ เปรียบ ต่อ ตาม แบบ ทดสอบ MCT

กลุ่ม	ค่าสถิติ	สภาพการปรับตัว							
		V	FR	SR	RS	C	R	M	L
ออกจาก (ชาย _{N= ๑๑})	$\bar{X}$	๕.๑๔	๑๕.๓๖	๒๐.๑๘	๒๑.๐๕	๑๓.๕๐	๒๓.๖๓	๒๐.๐๐	๑๗.๑๖
	SD	๒.๐๕	๓.๕๐	๑๑.๓๓	๔.๕๖	๕.๕๖	๕.๕๐	๖.๕๖	๖.๕๕
เปรียบต่อ (ชาย _{N= ๑๑})	$\bar{X}$	๕.๓๔	๑๑.๕๖	๑๓.๕๖	๑๗.๓๓	๑๕.๐๕	๒๖.๐๐	๑๗.๓๓	๑๗.๓๓
	SD	๒.๐๖	๕.๕๕	๕.๕๖	๖.๕๖	๒.๕๖	๓.๕๕	๒.๕๕	๕.๕๖
	t	๓.๕๕	๑.๕๕	๒.๕๖	๒.๕๕	๑.๕๕	๑.๕๕	๒.๕๕	๑.๐๖
	p	.๐๐๑	-	.๐๑	.๐๑	-	-	.๐๑	-

ตารางที่ ๒๒   การเปรียบเทียบผลการปรับตัวของนักเรียนชายที่เรียนต่อกับนักเรียน
หญิงที่เรียนต่อตามแบบการสอน MCT

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ผลการปรับตัว							
		V	FR	SR	BS	C	R	M	L
เรียนต่อ(ชาย N= ๒๕)	$\bar{X}$	๕.๑๖	๑๕.๒๕	๒๓.๑๖	๑๔.๕๖	๑๕.๕๕	๑๗.๐๔	๑๗.๐๔	๑๖.๒๕
	SD	๑.๔๐	๕.๕๓	๕.๕๕	๕.๕๑	๓.๐๕	๑๕.๗๒	๒.๕๗	๕.๐๕
เรียนต่อ(หญิง N= ๓๗)	$\bar{X}$	๕.๐๐	๑๑.๒๕	๒๕.๔๔	๒๐.๐๖	๑๕.๗๕	๒๑.๕๓	๑๕.๗๖	๑๖.๕๗
	SD	๑.๕๕	๕.๗๖	๕.๗๖	๓.๕๓	๕.๕๕	๑๑.๑๐	๕.๕๖	๒.๕๖
	t	.๒๖	๑๑.๕๖	.๑๕	.๗๕	.๐๗	๑.๐๖	๒.๐๓	.๑๗
	p	-	-	-	-	-	-	.๐๕	-

ตารางที่ ๒๓   การเปรียบเทียบผลการปรับตัวของนักเรียนชายที่อาออกจากนักเรียนหญิง
ที่อาออกตามแบบการสอน MCT

กลุ่ม	ค่าสถิติ	ผลการปรับตัว							
		V	FR	SR	BS	C	R	M	L
อาออก(ชาย N= ๒๓)	$\bar{X}$	๕.๕๕	๑๕.๑๗	๑๕.๒๒	๒๑.๕๕	๑๖.๕๑	๒๕.๗๕	๒๓.๐๕	๑๕.๐๐
	SD	๒.๐๗	๓๓.๗๕	๖.๕๐	๓.๕๑	๕.๗๖	๕.๕๐	๗.๕๖	๕.๕๕
อาออก(หญิง N= ๑๕)	$\bar{X}$	๕.๐๖	๑๑.๕๗	๓๐.๕๕	๑๕.๕๕	๑๖.๕๕	๑๖.๕๕	๑๕.๕๕	๑๕.๐๕
	SD	๑.๕๖	๕.๖๐	๑๐.๗๖	๕.๕๖	๕.๐๖	๕.๕๖	๕.๕๕	๒.๑๐
	t	.๗๕	๖.๖๖	๑.๖๖	๑.๕๕	๓.๐๓	๓.๕๖	๒.๖๖	.๕๕
	p	-	.๐๕	-	-	.๐๕	.๐๐๑	.๐๑	-

ผลการปรับตัวของนักเรียนชายที่เรียนต่อและนักเรียนหญิงที่เรียนต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ตามสภาพทางอารมณ์ โดยที่นักเรียนชายควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่านักเรียนหญิง ความสัมพันธ์กับครอบครัวแสดงแนวโน้มที่จะแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์กับครอบครัวดีกว่านักเรียนชาย (ตารางที่ ๑๒) แต่สำหรับกลุ่มออกจากโรงเรียนชายและหญิงแตกต่างกันหลายด้าน ที่แตกต่างกันที่ระดับ ๐.๐๐๑ คือ การปรับตัวให้ตรงกับความ เป็นจริง ที่ระดับ ๐.๐๑ ตามสภาพทางอารมณ์และที่ระดับ ๐.๐๕ ด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว และการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน นักเรียนชายโกะคะแนมเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงทุกด้าน นอกจากนี้ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ยังแสดงแนวโน้มที่จะแตกต่างกันอีกด้วย (ตารางที่ ๑๑)

โดยสรุปจากแบบทดสอบ MCI พบว่าแม้จะจำแนกตามเพศและชั้นเรียนความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มออกจากและกลุ่มเรียนต่อจะปรากฏเสมอ (ยกเว้นนักเรียนหญิง) ในลักษณะความสัมพันธ์เชิงลบโดยที่กลุ่มออกจากไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้ซึ่งผลได้คือให้กลุ่มเรียนต่อ นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว กลุ่มเรียนต่อมีความสัมพันธ์กับครอบครัวดีกว่า และสภาพทางอารมณ์มั่นคงกว่ากลุ่มออกจาก ส่วนกลุ่มออกจากมักทำงานร่วมกับกลุ่มที่ไม่ใช่ให้กลุ่มเรียนต่อในขณะที่เรียนต่อแสดงความเป็นผู้นำมากกว่ากลุ่มออกจาก

การเปรียบเทียบภายในในกลุ่มออกจากและกลุ่มเรียนต่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่านักเรียนชายที่เรียนต่อมีสภาพทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนหญิงที่เรียนต่อ และนักเรียนหญิงที่ออกจากปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนชายที่ออกจาก ในด้านความสัมพันธ์กับครอบครัว การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน การปรับตัวให้ตรงกับความ เป็นจริง และสภาพทางอารมณ์